

1) Nie podejmując działań koniecznych dla spełnienia wymagań ustanowionych w załączniku I do dyrektywy 80/778/EWG Rady z dnia 15 lipca 1980 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 7 ust. 6 i art. 19 tej dyrektywy.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 184 z 2.8.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 6 października 2005r.

w sprawie C-276/03 P Scott SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i Republice Francuskiej (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa przyznana bezprawnie — Obowiązki w czasie rozporządzenia (WE) nr 659/1999 — Decyzja o niezgodności i o windykacji pomocy — Okres przedawnienia — Przerwanie okresu przedawnienia — Konieczność powiadomienia beneficjenta pomocy o działaniu powodującym przerwanie okresu przedawnienia)

(2005/C 296/05)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-276/03 P mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 Statutu Trybunału Sprawiedliwości, wniesione w dniu 24 czerwca 2003 r., **Scott SA** z siedzibą w Saint-Cloud (Francja), (pełnomocnicy: J. Lever, QC, G. Peretz, A. Nourry, R. Griffith i M. Papadakis), w której pozostałymi uczestnikami postępowania są **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnik: J. Flett), **Republika francuska**, Trybunał (pierwsza izba) w składzie: P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, N. Colneric, K. Schiemann, E. Juhász i E. Levits, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 6 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Scott SA i Komisja Wspólnot Europejskich ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 200 z 23.08.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 6 października 2005 r.

w sprawie C-291/03 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal, Manchester): MyTravel plc przeciwko Commissioners of Customs & Excise (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — System dla biur podróży — Imprezy turystyczne — Usługi nabyte od osób trzecich oraz usługi własne — Sposób obliczania podatku)

(2005/C 296/06)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-291/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez VAT and Duties Tribunal, Manchester (Zjednoczone Królestwo) postanowieniem z dnia 30 czerwca 2003, które wpłynęło do Trybunału w dniu 4 lipca 2003, w postępowaniu MyTravel plc przeciwko Commissioners of Customs & Excise, Trybunał (trzecia izba) w składzie: A. Rosas, prezes izby, A. Borg Barthet (sprawozdawca), J.-P. Puissochet, S. von Bahr i U. Löhmus, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: M. M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 6 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Biuro podróży lub organizator wycieczek, który złożył deklarację podatku VAT za dany okres podatkowy stosując metodę obliczania przewidzianą w przepisach krajowych transponujących szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, jest uprawniony do ponownego obliczenia swojego zobowiązania podatkowego stosując metodę uznaną przez Trybunał za zgodną z prawem wspólnotowym, zgodnie z warunkami przewidzianymi w prawie krajowym, które muszą być zgodne z zasadami równoważności oraz skuteczności.

2) Artykuł 26 szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, że biuro podróży lub organizator wycieczek, który w ramach imprezy turystycznej świadczy podróżnym usługi nabyte od osób trzecich oraz usługi własne, jest w zasadzie zobowiązany do wyodrębnienia części ceny imprezy turystycznej przypadającej na usługi własne na podstawie ich wartości rynkowej, o ile wartość ta może zostać określona. W takim przypadku podatnik może zastosować kryterium rzeczywistych kosztów, wyłącznie jeżeli wykaże, że kryterium to dokładnie odzwierciedla rzeczywistą strukturę imprezy turystycznej. Stosowanie kryterium wartości rynkowej nie jest uzależnione ani od warunku, aby było ono mniej skomplikowane od metody opartej na kosztach rzeczywistych, ani od tego, aby metoda ta prowadziła do ustalenia zobowiązania z tytułu podatku VAT jednakowego lub zbliżonego do ustalonego według metody kosztów rzeczywistych. W konsekwencji:

— biuro podróży lub organizator wycieczek nie może stosować metody opartej na wartości rynkowej wedle swobodnego uznania oraz